

РЕШЕНИЕ

№ 6234

гр. София, 14.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в публично заседание на 10.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5985** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 121 ДОПК.

Образувано е по жалба с вх. № 16392 от 14.06.2013 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), уточнена с молба от 01.07.2013 г., подадени от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], район В.”, [улица], представлявано от управителя А. Д. З. и съдебен адрес в [населено място], [улица], вх. „А”, ет. 2, ап. 5, адвокат К. К, срещу Решение № ПО – 36 от 16.05.2013 г., издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП) – С., с което жалбата на дружеството по вх. № 53-06-3994 от 09.05.2013 г. по описа на ТД на НАП – С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № 3822 от 22.04.2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., Дирекция „Събиране”, отдел „Управление на дълговете” е оставена без уважение като неоснователна.

В жалбата и уточнителната молба се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспореното решение. Дружеството – жалбоподател поддържа, че ПНПОМ с изх. № 3822 от 22.04.2013 г. е издадено както в противоречие с нормата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, така и в противоречие с Определение № 3824 от 28.08.2012 г. на АССГ, Решение № 4780 от 20.08.2012 г. на АССГ и Решение № 2758 от 24.04.2013 г. също на АССГ. Излага съображения, че с отменителното решение на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” не се поставя началото на ново ревизионно производство, а се възстановява висящността на производството по

отменения с това решение ревизионен акт, а втората заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) не променя факта, че производството е висящо. В контекста на спорната хипотеза, твърди, че ревизионното производство е започнало със ЗВР № 1200756 от 27.01.2012 г., а ЗВР № 1303117 от 09.04.2013 г. не поставя началото на ново ревизионно производство и не променя факта, че то е висящо. В този смисъл наложените обезпечителни мерки не са първи такива по ревизионното производство. Сочи, че по това, започнало със ЗВР № 1200756 от 27.01.2012 г. са налагани предварителни обезпечителни мерки с нарочни ПНПОМ, които са изцяло или частично отменяни от различни състави на АССГ. Твърди, че вместо да издава спорното ПНПОМ, публичният изпълнител е следвало да измени ПНПОМ № 3056 от 17.10.2012 г., с което са наложени предварителни обезпечителни мерки, тъй като новата ревизия възобновява висящността на производството. На следващо място, дружеството жалбоподател оспорва наличието на посочените в спорното ПНПОМ негови публични задължения в размер на 130000,00 лв. Твърди, че това отбелязване се дължи на бездействието на органите по приходите и незаличаването в базите данни на недължимите негови задължения. Оспорва наличието на хипотезата на чл. 124, ал. 4 ДОПК и обръща внимание, че уведомление по чл. 122, ал. 1 ДОПК не е връчено на дружеството. По изложените съображения моли отмяната на оспореното решение и спорното ПНПОМ.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адвокат К, който от негово име поддържа жалбата. По същество моли да бъде уважена.

Ответникът директорът на ТД на НАП – С., чрез редовно упълномощен процесуален представител юрисконсулт М. С., оспорва жалбата. По същество моли отхвърлянето и.

С. градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

Административен съд София - град, Първо отделение, 21-ви състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 614 от 02.04.2013 г., издадено от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” (Д”ОДОП”) – С. (л. 72 – 81 от делото) е отменен Ревизионен акт № [ЕГН] от 04.10.2012 г. в оспорената му пред този решаващ орган част. Административната преписка е върната на органа, издал заповедта за възлагане на ревизия, като е указано в 30-дневен срок, считано от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия за задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за периодите, за които е отменен ревизионния акт от друг ревизиращ екип в срока по чл. 114, ал. 1 – 3 ДОПК и провеждане на ревизионно производство съобразно указанията, изложени в мотивите на решението. В останалата част на ревизионния акт, с която не са констатирани различия с декларираните от ревизирувания субект резултати за отделните данъчни периоди и относно които не са изложени възражения за незаконосъобразност, решаващият орган е посочил, че като неоспорван, ревизионният акт е влязъл в сила.

Със ЗВР № 1303117 от 09.04.2013 г. (л. 67, 68) орган по приходите К. М., на основание чл. 112 и чл. 113 ДОПК е възложила извършването на ревизия на [фирма] за задължения по ЗДДС за периоди съгласно посоченото по – горе решение на директора на Д”ОДОП” – С.. В заповедта изрично е посочено, че се издава във връзка

с Решение № 614 от 02.04.2013 г. Определен е срок за извършването и – до три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Тази ЗВР е връчена на пълномощник на данъчния субект – неин адресат на 18.04.2013 г.

На 18.04.2013 г. старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С. Я. е направила до Дирекция „Събиране”, отдел „Управление на дълговете” при ТД на НАП – С. искане с изх. № 1424 – 00 - 1572 за предварително обезпечаване на задължения, които ще бъдат установени в резултат на ревизия, възложена с описаната непосредствено по – горе ЗВР, което искане е мотивирала изрично (л. 106 - 112). Посочила е, че налагането на предварителните обезпечителни мерки е необходимо за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събирането на очакваните задължения от [фирма] в размер на 317850,33 лв. главница и лихва към 17.04.2013 г. в размер на 1119849,34 лв. Предложила е налагането на обезпечение чрез налагане на запор на банкови сметки на [фирма]. Мотивирала се е с това, че не са събрани данни за имущественото състояние на ревизираното лице, наличие на тежести върху активи на дружеството, същото има неплатени задължения за данъци и осигурителни вноски, установени са сделки с рискови доставчици, които са deregистрирани по ЗДДС и са с неплатени задължения.

С ПНПОМ с изх. № 3822 от 22.04.2013 г. (л. 11 – 13), по мотивирано искане на Б. М. Я., на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК, компетентен главен публичен изпълнител С. Л. (л. 194) е постановил, както следва: 1. На основание чл. 201, ал. 1 ДОПК запор върху движими вещи в собственост на [фирма], на обща стойност 141810,00 лв. (данни към 2012 г.), а именно: верижен багер „Н. Z. 24” – 104310,00 лв. и хидравличен чука за багер – 37500,00 лв., съгласно опис, който е посочено, че представлява неразделна част от ПНПОМ и 2. На основание чл. 202, ал. 1 ДОПК запор върху налични и постъпващи суми в размер на 288029,67 лв. по всички банкови сметки на [фирма], находящи се в търговска банка (ТБ) „Ю. и Еф Д. Б.”, ТБ [фирма], ТБ [фирма] и ТБ [фирма], като е забранил разпореждането със запорираното имущество. Предвид издадената ЗВР от 09.04.2013 г., за да издаде това ПНПОМ публичният изпълнител е съобrazil, както следва: 1. Получено уведомление от ревизиращия екип, че в хода на ревизията са установени факти и обстоятелства, свързани с данни за наличието на контрагенти на ревизирания субект, които са с рисков профил, като информацията е на базата на анализ на риска, както относно това, че същите са deregистрирани по ЗДДС; 2. При извършена справка в ПП С. са установени задължения общо в размер на 133000,00 лв., в това число по ДДС, ДОО, ЗО, ППФ, УПФ и ФГВРС на ревизираното дружество, които не се обслужват и не са платени и 3. При направена справка по партидата на дружеството са установени данни за налични недвижими имоти, върху които има учредени вещни тежести в полза на банка, а с друга част са извършени прехвърлителни сделки в хода на извършващо се ревизионно производство. Предварителното обезпечение е допуснато с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, предвид преценката на публичния изпълнител, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в предполагаем размер общо на 429839,67 лв. Това ПНПОМ е връчено на дружеството на 07.05.2013 г.

На 09.05.2013 г., в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, [фирма] е обжалвало посоченото ПНОПМ пред директора на ТД на НАП – С. с жалба вх. № 53-06-3994 (л. 14 – 19). Във визирания в същата разпоредба срок директорът на ТД на НАП – С. (л.

195) се е произнесъл с оспореното в настоящето производство Решение № ПО-36 от 16.05.2013 г. (л. 88 – 90). Видно от последното, ответникът е оставил без уважение предявената пред него жалба с вх. № 53-06-3994 от 09.05.2013 г. като неоснователна. За да постанови този правен резултат, той е приел, че при издаване на процесното ПНПОМ не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, които да обосновават отмяната на акта. Намерил е, че предпоставките на закона за налагане на предварителна обезпечителна мярка са налице – висящо е ревизионно производство, по преписката е приложено надлежно мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения, в което изрично е посочен предполагаемия размер на публичното вземане. Изрично е взел предвид и това, че дружеството – жалбоподател не е представило доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обосноват отмяна на акта в случаите по чл. 199, ал. 2 ДОПК.

С ПНПОМ изх. № 3056 от 02.04.2012 г. (л. 227 – 228) са били наложени предварителни обезпечителни мерки за обезпечаване на бъдещи публични задължения на [фирма] в размер на 359646,00 лв. чрез налагане на запор върху налични и постъпващи суми в посочения размер по всички банкови сметки на това дружество в ТБ „Ю. и Еф Д. Б.”, ТБ [фирма], ТБ [фирма] и ТБ [фирма].

Със Съдебно решение № 4780 от 20.08.2012 г., АССГ, Първо отделение, 16 състав, е отменил това ПНПОМ, както и решението на директора на ТД на НАП, с което жалбата срещу него е била отхвърлена (л. 233 – 236).

С ПНПОМ изх. № 3056 от 31.05.2012 г. (л. 225 – 226) са били наложени предварителни обезпечителни мерки за обезпечаване на бъдещи публични задължения на [фирма] в размер на 359646,00 лв. чрез налагане на запор върху налични и постъпващи суми в посочения размер по всички банкови сметки на това дружество в ТБ [фирма].

С Определение № 3824 от 28.08.2012 г., АССГ, Първо отделение, 6 състав е продължен срока на наложените предварителни обезпечителни мерки с ПНПОМ изх. № 3056 от 31.05.2012 г. (л. 229 – 232).

С ПНПОМ изх. № 3056 от 11.09.2012 г. (л. 222 – 224) са били наложени предварителни обезпечителни мерки за обезпечаване на бъдещи публични задължения на [фирма] в размер на 407011,68 лв. чрез налагане на запор върху налични и постъпващи суми в посочения размер по всички банкови сметки на това дружество в ТБ „Ю. и Еф Д. Б.”, ТБ [фирма], ТБ [фирма] и ТБ [фирма] и запор върху движими вещи – верижен багер „Х.” и хидравличен чук за багер.

Със Съдебно решение № 1564 от 07.03.2013 г., АССГ, Първо отделение, 18 състав, е отменил това ПНПОМ, както и решението на директора на ТД на НАП, с което жалбата срещу него е била отхвърлена, в частта на наложения запор върху банкови сметки в посочените банки, а в останалата част (по отношение на запора върху движими вещи) е отхвърлил жалбата (л. 237 – 241).

С Постановление за продължаване действието на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 ДОПК с изх. № 3056 от 17.10.2012 г. (л. 220 – 221) е било продължено действието на наложени предварителни обезпечителни мерки за обезпечаване на бъдещи публични задължения на [фирма], наложени с ПНПОМ изх. № 3056 от 31.05.2012 г. и с ПНПОМ 3056 от 11.09.2012 г., с които са наложени предварителни обезпечителни мерки чрез налагане на запор върху налични и постъпващи суми в посочения размер по всички банкови сметки на това дружество в

ТБ „Ю. и Еф Д. Б.“, ТБ [фирма] и ТБ [фирма] в размер на 265201,68 лв., запор върху налични и постъпващи суми в посочения размер по всички банкови сметки на това дружество в ТБ [фирма] в размер на 359646,00 лв. и запор върху движими вещи – верижен багер „Х.“ и хидравличен чук за багер.

Със Съдебно решение № 2758 от 24.04.2013 г., АССГ, Първо отделение, 11 състав, е отменил Постановление за продължаване действието на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 ДОПК с изх. № 3056 от 17.10.2012 г. (л. 243 – 245).

С Определение № 5699 от 02.09.2013 г. АССГ, Първо отделение, 12 състав, неподлежащо на обжалване, е отхвърлил искането на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. за продължаване на наложените обезпечителни мерки с ПНПОМ № 3822 от 22.04.2013 г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК до приключване на ревизионното производство и издаването на ревизионен акт по чл. 119 ДОПК на [фирма] във връзка със ЗВР № 1303117 от 09.04.2013 г. Предвид това, съдът приема за установено, че наложените със спорното ПНПОМ предварителни обезпечителни мерки се считат прекратени по аргумент от разпоредбата на чл. 121, ал. 4 ДОПК.

Нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното производство, [фирма] е представило обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция и не е поискало замяна на наложените обезпечителни мерки.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, имаща право и интерес от обжалването и като подадена пред компетентния съд, в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Фактът, че към настоящия момент наложените със спорното ПНПОМ предварителни обезпечителни мерки се считат прекратени по аргумент от разпоредбата на чл. 121, ал. 4 ДОПК, не променя извода за допустимост на жалбата доколкото е налице период от време, в който тези мерки са ограничавали правната сфера на дружеството – жалбоподател.

По основателността на жалбата:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния административен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК и в рамките на неговите правомощия, при правилно приложение на материалния закон и административнопроизводствените правила и е съобразен с целта на закона.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка в следните хипотези: 1. ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2. ако не съществува изпълнително основание и 3. ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и чл. 195, ал. 5 ДОПК. Така очертаната правна регламентация предопределя и съдебната проверка.

Както се написа по – горе, нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното производство, [фирма] е представило обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция и не е поискало замяна на наложените обезпечителни мерки, поради което контролът на съда следва да се ограничи до извършване на преценка относно спазването на изискванията за налагане на

предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В спорната хипотеза е налице висящо ревизионно производство, възложено със ЗВР № 1303117 от 09.04.2013 г. (л. 67, 68) от орган по приходите К. М., на основание чл. 112 и чл. 113 ДОПК, с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за задължения по ЗДДС за периоди съгласно Решение № 614 от 02.04.2013 г. на директора на Д"ОДОП" – С.. Дружеството – жалбоподател излага изчерпателни доводи по въпроса дали след издаването на Решение № 614 от 02.04.2013 г., предвид което е издадена ЗВР от 09.04.2013 г., е започнало ново ревизионно производство или е възстановена висящността на това, завършило с отменения по административен ред ревизионен акт. Съдът намира, че в настоящия случай спор между страните по този въпрос няма, а освен това отговорът му е без значение за правилното разрешаване на конкретния казус. Наложеният предварителни обезпечителни мерки с ПНПОМ изх. № 3056 от 31.05.2012 г. и с ПНПОМ 3056 от 11.09.2012 г. - заповор върху налични и постъпващи суми в посочения размер по всички банкови сметки на дружеството - жалбоподател в ТБ [фирма] в размер на 359646,00 лв. и заповор върху негови движими вещи – верижен багер „Х.“ и хидравличен чук за багер са прекратени (виж Съдебно решение № 2758 от 24.04.2013 г., АССГ, Първо отделение, 11 състав, с което е отменено Постановление за продължаване действието на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 ДОПК с изх. № 3056 от 17.10.2012 г. 3. върху останалите банкови сметки са били отменени също със съдебни актове на АССГ. Не е налице установена в закона пречка за издаването на ново ПНПОМ по време на висящото ревизионно производство по отношение на същите банкови сметки и движими вещи, по отношение на които преди издаването на ревизионния акт е било издадено ПНПОМ, отменено с нарочен акт или с прекратено действие, при различна фактическа обстановка. С издаването на отменителното решение на директора на Д"ОДОП" – С. не са заличени правните последици на издадения ревизионен акт с обратна сила, тоест не може да се счете, че същият не е бил издаван въобще, респективно, че не е настъпил прекратителния ефект. Релевираните доводи за допуснато противоречие с дадени от изпълнителния директор на НАП разяснения са неоснователни доколкото те касаят случаи на изменение на постановлението, при което наложената *същинска* обезпечителна мярка (каквато в настоящия случай няма поради съдебна отмяна) се трансформира в предварителна такава по чл. 121 ДОПК, като целта е само и единствено защита на фиска.

Спорните обезпечителни мерки са наложени чрез заповор върху налични и постъпващи суми по посочените в спорното ПНПОМ банкови сметки и чрез заповор върху движими вещи, собственост на дружеството – жалбоподател, което имущество е годен обект за принудително изпълнение.

На първо място, както по-горе се посочи, безспорно е, че жалбоподателят не е

представил надлежно обезпечение в пари и безусловна и неотменяема банкова гаранция. По делото не са събрани и доказателства, от които да се установи, че е представил и надлежно обезпечение - държавни ценни книжа. Данъчно-осигурителният процесуален кодекс изчерпателно сочи видовете обезпечение, при представянето на които съдът отменя наложената обезпечителна мярка (чл. 197, ал. 3 ДОПК). Нормата е императивна и не дава свобода на преценка на съда, но само в случай на представяне на обезпечение от вида на тези, изброени в нея. Поради това, съдът намира, че първата предвидена в закона хипотеза, при наличието на която съдът отменя наложената обезпечителна мярка, не е налице в настоящия случай.

На следващо място, съдът счита, че са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК, във вр. с чл. 121, ал. 3 ДОПК от публичния изпълнител. В хода на извършваната на [фирма] ревизия е направено мотивирано искане от орган по приходите Я. до публичния изпълнител за налагането на предварителни обезпечителни мерки. Видно от него то има за цел именно предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Дружеството не оспорва размера на предполагаемите задължения. Преценката, която прави публичният изпълнител е само досежно това, дали действително ще бъде невъзможно събирането на публичните вземания. Той не може да контролира или оспорва предположението на ревизиращия орган относно евентуалния размер на бъдещите задължения. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане (посочен му от органа по приходите в размер на 317850,33 лв. - главница и 111989,34 лв. – лихва или в общ размер на 429839,67 лв.), обстоятелството, че е налице уведомление от ревизиращия екип, че в хода на ревизията са установени факти и обстоятелства, свързани с данни за наличието на контрагенти на ревизирувания субект, които са с рисков профил, а при извършена справка в ПП С. са установени задължения общо в размер на 133000,00 лв., в това число по ДДС, ДОО, ЗО, ППФ, УПФ и ФГВРС на ревизираното дружество, които не се обслужват и не са платени, както и това, че при направена справка по партидата на дружеството са установени данни за налични недвижими имоти, върху които има учредени вещни тежести в полза на банка, а с друга част са извършени прехвърлителни сделки в хода на извършващо се ревизионно производство, публичният изпълнител е издал спорното ПНПОМ. Неоснователни са изложените възражения от дружеството – жалбоподател, че налагането на запора върху посочените в ПНПОМ банкови сметки е направено в противоречие със съдебни решения, постановени от АССГ, тъй като публичният изпълнител е изложил изрични мотиви относно преценката си, че известните активи на дружеството не могат да послужат за обезпечаване на евентуалните публични задължения поради наложени върху тях тежести. В., в хода на съдебното производство

дружеството – жалбоподател не твърди и не установява, че притежава други активи, свободни от тежести (изцяло или частично), но достатъчни за обезпечаване на предполагаемите публични задължения, върху които да се наложи обезпечение. Предвид така изложеното, неоснователно се явява възражението, направено в жалбата за неправилност на мотивите, изложени в обжалваното решение относно липсата на достатъчно други активи за обезпечаване на предполагаемите публични задължения в контекста на неизпълнение на съдебни актове на АССГ.

Обжалваното ПНПОМ съдържа подробно изброяване на всички обстоятелства, мотивирали публичния изпълнител да наложи предварителната обезпечителна мярка. Преценката за затрудненото събиране на предполагаемите вземания е направена след анализ на състоянието на ревизираното лице. Спазено е изискването за съразмерност на наложените обезпечителни мерки и размера на обезпечението. Не се твърди, че така предприетите мерки ще доведат до възпрепятстване дейността на данъчния субект. Като съобрази това, съдът намира, че доводите, направени в жалбата за нарушение на чл. 121, ал. 1, във вр. с ал. 3 ДОПК, са неоснователни.

На следващо място следва да се посочи, че както в жалбата, така и в съдебното заседание, дружеството – жалбоподател не твърди и установява, че дейността на [фирма] ще бъде възпрепятствана, поради предприетите обезпечителни мерки, както и че ще бъде невъзможно извършването на разплащания към контрагенти, от чиито доставки зависи дейността на ревизираното лице. Не се въведе и твърдение, че запорираните сметки са единствените банкови сметки на [фирма]. Релевират се само доводи за допуснати процесуални нарушения. Следва да се има предвид, че не съществува пречка по запорираните сметки на [фирма] да постъпват суми от негови контрагенти, като няма ограничение дружеството да направи искане за разрешение да ползва определен процент от постъпилите и постъпващи суми за неотложни плащания във връзка с публични задължения, трудови договори и задължения по договори, свързани с основната дейност. Безспорно пред него стои и възможността да иска замяна, в случай че е налице имущество и активи, които могат да послужат за обезпечаване на евентуалните бъдещи задължения. Доказателства за такова имущество и активи в производството пред съда не са представени.

Несъществено нарушение представлява позоваването на „... чл. 124, ал. 4 ДОПК, който препраща към чл. 122, ал. 1 ДОПК...” предвид подробната фактическа аргументация и позоваването на чл. 121, ал. 1 ДОПК при издаване на спорното ПНПОМ. Нарушението е от категорията на тези, които не биха довели до издаването на акт с различно съдържание, поради което допускането му не влияе на законосъобразността на обжалваното ПНПОМ и потвърждаващото го решение.

Изискванията по чл. 195, ал. 5 ДОПК съдът не следва да обсъжда в това производство, тъй като тази хипотеза не е приложима в настоящия случай. Същото се отнася и до преценката относно наличието на изпълнително основание доколкото разпоредбата на чл. 197 ДОПК намира систематичното си място в Глава двадесет и четвърта „Обезпечения”, раздел

I „Обезпечаване на публични вземания” и се отнася до обезпечаването на установени и изискуеми публични вземания, за които е налице изпълнително основание. Процесният случай касае предварително обезпечаване на евентуални бъдещи публични вземания. Следователно и това изискване се явява неотнормимо.

По така изложените съображения оспорването по жалбата срещу решението на директора на ТД на НАП – С. е неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Решението е законосъобразно, като постановено от компетентния административен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК и в рамките на неговите правомощия, при правилно приложение на материалния закон и административнопроизводствените правила и е съобразен с целта на закона. То не страда от твърдяните от дружеството – жалбоподател пороци. Възможното установяване на задължения в очаквания размер е обстоятелство, което обуславя наличието на обезпечителна нужда. Спазени са законовите изисквания и наложените обезпечителни мерки целят гарантиране интереса на държавата като кредитор на публични вземания.

Разноски не се претендират от страните, поради което съдът няма да се произнася по този въпрос с решението.

Водим от горното, на основание чл. 197, ал. 2 и ал. 4 ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], район В.”, [улица], представлявано от управителя А. Д. З. и съдебен адрес в [населено място], [улица], вх. „А”, ет. 2, ап. 5, адвокат К. К, срещу Решение № ПО – 36 от 16.05.2013 г., издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., като неоснователно.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: